

KEDVES OLVASÓINK!

Tudjuk, ezek a súlyos idők próbára teszik nagyon a hitünket, áldozatkészségünket. Mégis remélünk abban, hogy Kedves Olvasóink továbbra is hűséggel kitartanak mellettünk. Bevalljuk, az egyre növekvő nyomda-árak komoly gondok elé állítanak minket. Számláink fedezésére tekintélyes kölcsönt kellett fölvennünk. Bombázások, elkölözések és menekülések miatt sok előfizetőnket elvesztettük. Mégsem emeljük fel e jelentős hiányok és károk pótlására előfizetésünket! Csak azt kérjük Hűséges Olvasóinktól, ha tehetik, önként ajánljanak föl néhány fi lért „felülfizetés gyanánt”, melyet — mint mindig — hálával név szerint nyugtázunk. Egyik kedves előfizetőnk írja: „A jó Istent kérem, hogy adja áldását továbbra is az Önök fáradhatatlan munkájára. Igen megszerettem szép lapjukat...” Hisszük, hogy ez a szeretet őriz meg mindnyájunkat egy jobb, békésebb világ számára s a jó Isten nem hagyja megjutalmazatlanul a mi hűséges barátaink egyetlen fillérét, egyetlen sóhaját sem. Ebben a reménységben kívánunk Kedves Olvasóinknak boldog karácsonyi ünnepeket és békességes új esztendőt!

XII. Pius pápa

Karácsonyi üzenete

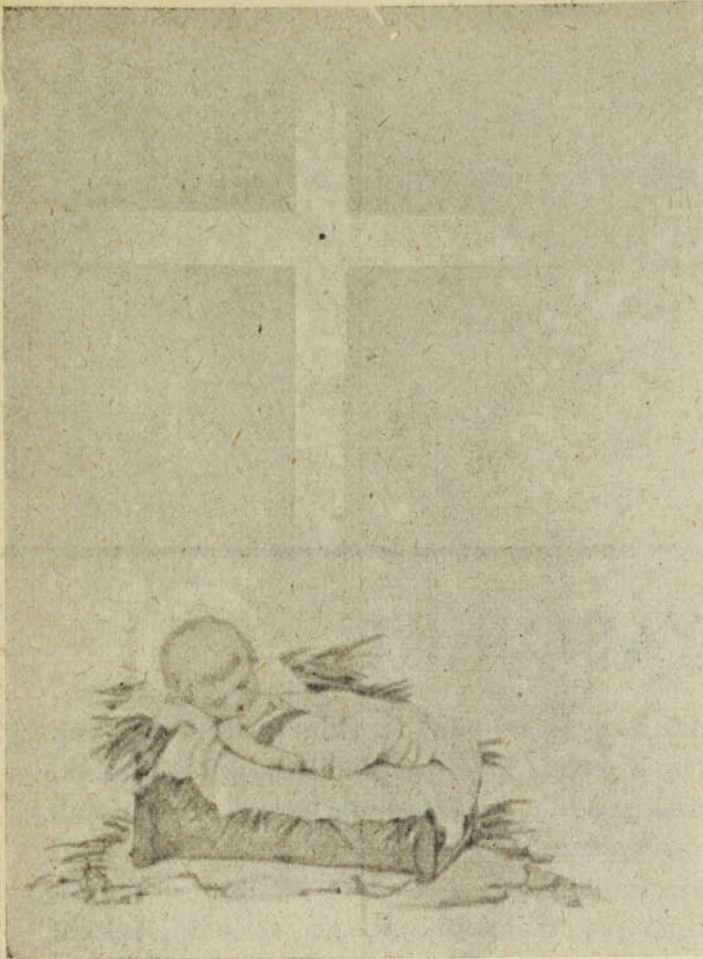
1940, XII. 24.

Ma reggel a Szentegyház csodálatos liturgiája a Római Martirológium nagyszerű szavaival emelte a magasba papjai lelkét: Róma városának alapítása után a kétszázötvenkettedik évben, Octavianus Augustus uralkodásának negyvenkettedik évében, midőn az egész földön béke honolt, ... Jézus Krisztus, az örök Isten és az örök Atya Fia, a világot kegyes eljöveteleivel megszentelni akarván, a Szentlélektől fogantatva, ... megszületve Szűz Máriától Júda Betlehemében, emberré lett.

Mikor újra fölhangzik Krisztus híveinek fülében emez örvendetes üzenet ünnepélyes hangja, mely egyesíti Rómát Betlehemmel, a világ Megváltójának kegyes születését ama „híres Róma” születésének emlékével, mely a maga fenséges és szent rendeltetése szerint

„a birodalmat a földdel, a lelkeket az Olympussal teszi egyenlővé” (Verg. Aen. VI, 782—783), mégpedig nem a fegyverek dicsőségével, hanem az isteni kegyelem győzelmeivel, mikor újra megzendül az égi Király érkezésének jó híre, minden nép és nemzet millióinak lelkében felébreszti és feléleszti a büntől való megváltás emlékét. Egyetemes isteni szimfóniaként minden nyelven ujjongó himnusz száll az ég felé, az alázatos és hálás szívek imádó éneke: Krisztus született nekünk: jöjjetek, imádjuk Őt. Eva száműzött fiainak halhatatlan szabadsághimnusz! Elfelejtik most ősszüleik vétke folytán a paradicsom elvesztésén érzett fájdalmukat, a töviseket és bojtortjánt, melyet a büntől megrontott föld Adám bukása óta terem, és a betlehemi jászolban pihenő égi Gyermekek előtt és az újszülött Emmánuel Szűz Anyja előtt porbahullanak, megindult és szent álméklodással az isteni Gondviselés csodálatos tervein.

A Krisztus híveinek szívében az Úr születésén ébredő szent vidámság és bensőséges

Jézuska a kereszttel.

öröm nem függ a külső eseményektől, azok nem kisebbíthetik, sem meg nem zavarhatják. A születésen érzett öröme, mely boldogsággal és békével tölti el őket, oly mélyek a gyökerei és olyan égi magaslatokat ér el, hogy azt semmiféle földi esemény forgószele ki nem tépheti. Békésen terjed el a világon, még ha háború dúl is ott. Érezheti és tapasztalhatja-e valaki jobban az Úr szavainak vigasztaló igazságát: Örvideni fog szívetek és örömtöket senki sem veszi el tőletek (Jn. 16, 22), mint az, aki őszinte szívvel, megtisztult akarrattal és nyílt lélekkel hallgatja a jóakarató embereknek szóló békehimnusz, mely a jászolból, a megtestesült isteni Ige első szék helyéről a földre áradt?

Aki e himnusz értelmének mélyére hatol, aki csak egyszer is megízlelte az édes nektár egy cseppjét, amely igazságból és szeretetből áll, az tudja, hol talál menedéket a viharos jelen eseményeinek, szenvedéseinek és szorongatásainak zürzavaros torlódása közepett és egyaránt távortartja magát mind a tapasztalatlan optimizmustól, mely nem számol a valósággal, mint pedig attól a még kevésbé apostoli irányzattól, mely a gyáva és lealacsonyító pesszimizmus felé hajlik. Nem tudja-e talán, hogy az Egyház élete és működése ellen csak úgy, mint a Megváltó élete és működése ellen mindig áskádódtak a féltékeny és reszkető heródesi hatalom csatlósai? Nem fog azonban arról

sem elfeljtkezni, hogy a kegyelem titokzatos csillaga leragyog az égről és mindig le is fog ragyogni az Isten bölcsőjénél sóvárgó lélekre, hogy a tévedésből az igazság felé, a rossz útról a Megváltó Krisztusban való hit felé vesse őket.

Krisztus igazi követője, az életet elárasztó gonosz sötét vakmerőségének tudatában, élénk ösztönt érez magában arra, hogy éberebben vigyázzon önmagára és veszélyeztetett testvéreire. Bízik Isten ígéletében és Krisztusnak s országának ellenségein aratandó végleges győzelmében, ezért bensőleg megerősödöttnek érzi magát a csalódásokkal és sikertelenségekkel, a vereségekkel és megaláztatásokkal szemben és egyenlő bizalmat tud önteni mindazokba, akikkel apostoli feladata összehozza. Ilymódon lelki támasza lesz azoknak s bátortást és példát nyújt mindenkinek, akit az ellenségek száma és hatalma már-már hátrálásra és csüggedésre készítet. És végtelen hála legyen érte az Úrnak, hogy az Egyház ma sem szegény olyan kiválasztott, szent és erős lelkekben — mind a papság, mind a világiak köréből, akik a világ előtt legtöbbször ismeretlen hősiességgel, a többi elbukó kicsinyhitű és gyöngye között is rendíthetetlen hűséggel teljesítik, amire a próféta buzdít: Erősítsétek még a lankadt kezeket s a roskadozó térdeket szilárdítsátok meg! Mondjátok a kislélekűeknek: Bátorság! Ne féljete! Ime a ti Istenetek bosszút áll és megfizet, maga az Isten jön, hogy szabadulást hozzon nektek! (Iz. 35, 3—4) ...

Határtalan és rendíthetetlen bizalommal helyezzük az újszülött Megváltó kicsiny, mindenható és irgalmas kezébe vágyainkat, reményeinket és imáinkat és azért könnyörgünk Hozzá veletek, a Szentegyház minden papjával és hívével, mindazokkal, akik Krisztus Urukul és Megváltójukul ismerik el, hogy szabadítsa meg az emberiséget a viszálykodásoktól, melyekbe a háború sodorta: Ó, Jessze gyökere, Ki jelül állsz a nemzeteknek...: jöjj szabadításunkra, már ne késlekedj! (Brev. Rom. Ant. Maj. ante Vig. Nat.)

Dr. Mosonyi Dénes:

A pálosok visszatérésének magyar apostola

A pálosok visszatelepítése ősi hazájukba egy másfélszázéves sirból való feltámasztást jelent. Ez történt tíz évvel ezelőtt, mikor Remete Szent Pál fiai, a fehér barátok újból megjelentek Pécs város utcáin s elfoglalták kicsiny rendházukat a Mecsek oldalán. Atyjuk és vezérük, a hazatelepítés legfőbb eszközlője, gróf Zichy Gyula kalocsai és bácsi